

de bietplanter

CBB

Betteraviers belges – Belgische bietentelers

CAMPAGNE

Nieuws uit de fabrieken

MERCOSUR

**Europa laat bietentelers
opnieuw in de steek**

MAAK KENNIS MET

**Kris D'Haemer, nieuwe
voorzitter van Fédé-RT**

In dit nummer:

- 3** EDITO
- 4** IN'T KORT
- 6** CAMPAGNE ISCAL
- 8** CAMPAGNE TS
- 10** CoCo HASPENGOUW
- 13** MERCOSUR
- 14** KBIVB
- 16** MAAK KENNIS MET
- 19** VARIA
- 20** SUIKERMARKT
- 22** LIBRAMONT

Oogsttijd is ook strijdtijd: Belgische bietensector verdient erkenning én bescherming

De eerste bieten zijn gerooid. Voor iedere bietenteler is dit hét moment waarop maanden van inzet, vakmanschap en hoop samenkomen. De suikerbietencampagne van 2025 is begonnen en de vooruitzichten zijn goed: vroege zaai, een zonnige zomer en gezonde gewassen beloven kilo's van topkwaliteit en hoge suikergehaltes. Maar achter die positieve start schuilt een groeiende bezorgdheid. Want terwijl onze bieten stevig in de grond staan, wankelt de fundering van onze sector. We leveren miljoenen tonnen bieten van topkwaliteit, maar onze toekomst hangt aan een zijden draadje.

Het EU-Mercosur-akkoord opent de deur voor suikerimport uit Zuid-Amerika, waar de productiekosten lager liggen en de milieuregels minder streng zijn. Belgische telers moeten concurreren met suiker die onder andere omstandigheden wordt geproduceerd en dat is geen eerlijke strijd. De Europese Commissie belooft beschermingsmechanismen, maar wie garandeert dat die op tijd komen en effectief zijn? De ervaring leert dat dat quasi nooit het geval is. Onze sector heeft geen buffer voor traag beleid. Als de markt overspoeld wordt, zijn wij de eersten die het voelen. Concurrentie is geen probleem, zolang ze eerlijk is. Maar dit akkoord is oneerlijk én gevaarlijk.

De suikerbiet is een robuust gewas, maar niet onkwetsbaar. Bladschimmels zoals Cercospora kunnen grote opbrengstverliezen veroorzaken, herinner u vorig seizoen. Toch worden de beschikbare gewasbeschermingsmiddelen jaar na jaar ingeperkt. Telers moeten hun gewassen gezond houden met steeds minder middelen, terwijl de ziektedruk stijgt... In België is het gebruik van bepaalde zaaizaadbehandelingen enkel nog tijdelijk toegestaan onder strikte voorwaarden. De druk om te telen met minder chemie is begrijpelijk, maar de alternatieven zijn vaak duurder, minder effectief of nog niet beschikbaar. We willen duurzaam telen, maar geef ons dan ook de middelen om dat waar te maken.

Onze sector levert niet alleen suiker. We leveren werkgelegenheid, innovatie, voedselzekerheid en duurzaamheid. Toch voelen we ons vaak genegeerd in het publieke debat. Terwijl de wereld praat over klimaat, biodiversiteit en eerlijke handel, blijven onze inspanningen onderbelicht. We horen vaak dat er veel begrip is voor onze verzuchtingen, maar we hebben nood aan meer dan een schouderklopje. De Belgische suikersector, van bietenteler tot suikerraffinaderij, is een geïntegreerd systeem. Zonder bieten geen suiker en zonder afzet geen reden om bieten te telen. Samenwerking is geen optie, het is een noodzaak. Van veld tot fabriek: we zijn één keten en we verdienen erkenning als sector.

De suikerbietenogst is een moment van fierheid. Maar het is ook een moment om onze stem te laten horen. We vragen geen gunsten, we vragen een beleid dat ons toelaat om te blijven doen wat we goed doen: duurzaam, kwalitatief en rendabel telen. We zijn geen probleem, we zijn deel van de oplossing. Geef ons de ruimte om dat te bewijzen.

Laat dit editoriaal in ons ledenblad niet alleen een verslag zijn van een goede oogst, maar ook een oproep tot actie. Want als we samen aan één zeel trekken met telers, fabrikanten en beleidsmakers, dan heeft de Belgische suikerbiet een toekomst. En die toekomst begint vandaag, op onze velden.

Hendrik Vandamme
Voorzitter CBB

In't kort

Steven De Cuyper wordt directeur van Iscal Sugar vanaf 1 januari 2026. Hij volgt Robert Torck op als verantwoordelijke voor de dagelijkse leiding van het bedrijf. Steven De Cuyper is momenteel agro-directeur bij Agristo, een producent van diepvriesfrietten met vestigingen in België, Nederland, India en binnenkort ook in Frankrijk op de voormalige site van de suikerfabriek in Escaudœuvres.

SBR rukt op in Slovenië. Het syndroom van de lage rijkheden (SBR) heeft ertoe geleid dat heel wat Sloveense landbouwers de bietenteelt hebben opgegeven, zo meldt de lokale pers. De ziekte is al jarenlang bekend in buurland Servië. Slovenië sloot enkele jaren geleden zijn suikerfabrieken. Servische bieten worden nu verwerkt in Kroatië en Hongarije.

Nordzucker bevestigt focus op rietsuiker. Tijdens de algemene vergadering van juli 2025 haalde Nordzucker zijn strategische keuze om te diversifiëren richting rietsuiker. Volgens het bedrijf biedt de productie van suiker uit riet in bepaalde regio's wereldwijd een hogere en stabielere winstgevendheid dan suikerproductie uit suikerbieten in de EU.

Bietenooft gestart in Wit-Rusland. Eind augustus was al 6 % van het areaal geoogst. Volgens het Wit-Russische ministerie van Landbouw en Voeding bedraagt de geteelde oppervlakte dit jaar 107.000 hectare. De gemiddelde opbrengst wordt geraamd op 47,6 ton per hectare, tegenover 57,7 ton vorig jaar.

Verenigd Koninkrijk wil suikertaks verstrengen. De Britse overheid stelt voor om de drempel van de bestaande suikertaks te verlagen van 5 g/100 ml naar 4 g/100 ml. Volgens onderzoeksbureau Circana zou dit gevolgen hebben voor 17 % van het frisdrankenvolume. Of ook melkdranken onder de suikertaks zullen vallen, is nog niet beslist.

Raizen sluit grote suikerrietfabriek in Brazilië. De grootste suikerproducent ter wereld kondigde in juli aan dat een van zijn grootste fabrieken voor onbepaalde tijd sluit. De 3,5 miljoen ton suikerriet die normaal in de fabriek zou worden verwerkt, zijn verkocht aan zes andere bedrijven. Eerder dit jaar verkocht Raizen ook al een fabriek om zijn schulden te verlagen.

Südzucker-dochter Agrana investeert in Slovenië. De Oostenrijkse suikergroep Agrana neemt het Sloveense voedingsbedrijf Emba over, een belangrijke producent van siropen, toppings en andere ingrediënten voor horeca, verwerkers en retailers. Emba is actief in Centraal-, Zuid- en Oost-Europa en realiseerde in boekjaar 2024 een omzet van zo'n 30 miljoen euro.

Reserveer uw KWS-suikerbietenzaad en profiteer van korting!

**SEEDING
THE FUTURE
SINCE 1856**

**FIONARA
KWS**

**€ 10,-
KORTING PER
EENHEID**

- Rhizomanie en nematoden tolerant
- Hoog opbrengstpotentieel
- Zeer gezond blad
- Laag grondtarra
- Niet schieter gevoelig

**RENTABLA
KWS**

**€ 15,-
KORTING PER
EENHEID**

- Rhizoctoniatolerant
- Zeer goede bladgezondheid cercospora
- Zeer hoog suikergehalte
- Hoge suikeropbrengst

**SMART
JUSTINA KWS**

**€ 20,-
KORTING PER
EENHEID**

- Rhizomanie en nematoden tolerant
- Sterke oplossing tegen moeilijk te bestrijden onkruiden
- Evenwichtig type
- Hoge suikeropbrengst en suikergehalte

Scan de QR-code voor meer informatie of om direct uw korting te claimen.

Deze actie is geldig t/m 30 september 2025 en alleen van toepassing op de rassen in deze advertentie.

Opstart campagne ISCAL

We hebben het ooit al anders geweten....maar op het moment van schrijven (vrijdagmiddag 12/09) verloopt de opstartweek van de fabriek volledig volgens schema. Hout vasthouden dat dit een volledige campagne zo kan blijven!

Stefaan Van Haecke

Over mogelijke opbrengsten kan na 3 dagen bietenontvangst eigenlijk nog geen zinnig woord gezegd worden. Ja, de suikergehaltes liggen bij de opstart zeer hoog, maar wat als het de komende weken begint te regenen? Welke evolutie krijgen we dan? Ook qua tonnages kunnen we nog geen – voorbarige – conclusies trekken. Wel geven de eerste resultaten ons de indruk dat de beschikbaarheid van, en wanneer, de weinige regen in het groeiseizoen is gevallen, meer dan een paar klontjes suiker/tonnen (tot soms tientallen tonnen!) bieten zal maken op de eindafrekening.

Praktische zaken bij start campagne 25/26

Bieten die geleverd moeten worden volgens planning in week 2 en week 3, moeten klaar liggen de zondagavond voor de betrokken week. Voor bieten die geleverd worden volgens planning in week 4 en volgende: deze moeten gerooid liggen tegen de donderdagavond voor de betrokken week.

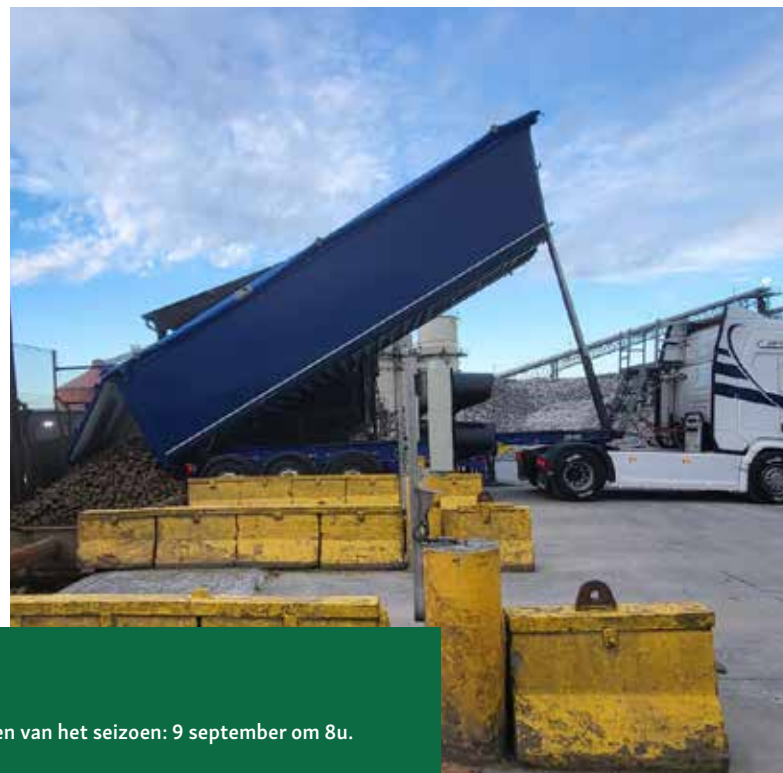
Bieten die geleverd worden in de eerste 4 weken, hebben recht op een vroeg-rooipremie. Voor wie op meerdere tijdstippen moet leveren: de hoeveelheid die recht heeft op deze vroege premie, is de geplande hoeveelheid. Dit wil zeggen: de geplande oppervlakte vermenigvuldigd met 89 ton/ha. De tonnages die je erboven zou leveren, bezorgen u geen extra premie. Bij de telers waar de kraan maar één keer in hun gebied passeert, en dus hun hele oogst bij de vroege leveringen valt: de fabriek wil enkel vroege premie uitbetalen voor maximaal uw bieten binnen contract.

Controle in de receptie

CoCo Hainaut-Iscale en CoCo-Vlaanderen kijken er samen op toe dat elke vracht die binnen de fa-

abriek ontvangen wordt, correct wordt bemonsterd door de fabriek. Er zullen opnieuw continu tegenstalen genomen worden. Alle resultaten van elke vracht worden door ons ook overlopen op mogelijke fouten. Indien u bij een eigen analyse van uw resultaten dingen ziet die volgens u incorrect zijn, neem dan contact op met cocovlaams@gmail.com. Vermeld hierbij uw telefoonnummer, dan wordt er met u contact opgenomen.

We zijn er trots op dat we, samen met Pascale Tychon en Dina Degryse, inspectrices CBB, een voltallige ploeg controleurs hebben kunnen klaarmaken om vanaf het moment dat de fabriek bieten ontvangt (3u45 's morgens) tot 24 uur 's nachts, iemand aanwezig te hebben als tegencontrole. En dat deze ploeg gemotiveerd is: onze 5 controleurs zijn allen jonge boeren(zonen), die thuis dan nog eens bieten telen ook. Zij weten wel degelijk waarom ze dit werk willen doen!

Eerste lading bieten van het seizoen: 9 september om 8u.

De pulp

Met een fabriek die de intentie heeft om gemiddeld meer dan 11.000 ton bieten per dag te verwerken, zal er ook per dag meer pulp geproduceerd worden. Hierdoor zal er vanuit de fabriek ook strikter dan vroeger toegekeken worden op de correcte afname van de pulp en op de bijhorende planning van die afname.

In de eerste week van september is 'de pulpcommissie' een eerste keer samengekomen. Deze commissie bespreekt alle klachten van het afgelopen seizoen en een mogelijke compensatie voor afwijkende pulp. De pulpcommissie is tot stand gekomen binnen de nieuwe procedure 'werkwijze bij afwijkende pulpleveringen'. Verassend genoeg kwamen er maar 10 klachten binnen, op een productie van zo'n 6.000 vrachten. Is dit een terechte pluim die Iscale op zijn hoed mag steken? Of is het dat de pulpafnemer de werkwijze van klacht indienen en verwerken nog niet echt kent? Een reden te meer om bij het begin van het pulpseizoen de werkwijze nog eens kort toe te lichten.

Procedure: Werkwijze bij Afwijkende Pulpleveringen

Het klachtenformulier is, voor iedereen die pulp besteld heeft, terug te vinden op het extranet.

Er zijn 2 scenario's: je denkt pulp van mindere kwaliteit ontvangen te hebben bij het lossen, of, bij het uitkuilen kom je met slechte pulp te zitten, waarvan je denkt dat de oorzaak bij de fabriek ligt.

Scenario 1: slechte pulp kwaliteit tijdens het lossen

1. Monsterneming:

Elke vracht geleverde pulp is vergezeld van 2 pulpbonnen. Het is aan de planter om, wanneer hij twijfelt aan de kwaliteit van de pulp, van deze vracht 2 stalen te nemen. Een voor jezelf, naar de diepvriezer, en 1 voor de fabriek. Bij beide stalen steek je één van de pulpbonnen. (Er nog eens foto's van nemen, voor jezelf, kan geen kwaad...)

2. Verzending:

Het monster wordt met de pulpbon erin, meegegeven met de chauffeur, of een chauffeur die een volgende vracht pulp komt leveren. Alle chauffeurs worden op-

gedragen om hun meegenomen staal af te geven aan de receptie, bij het inchecken in de fabriek.

3. Klachtregistratie:

U vult als afnemer het klachtenformulier in, die u terugvindt op het extranet. Dit formulier stuurt u door naar alle mailadressen die er op staan. Maar ook naar uw landbouwkundige én naar ons: cocovlaams@gmail.com.

4. Terugkoppeling:

De fabriek verbindt zich om de teler, via mail, de resultaten van de labo-analyse te bezorgen. Als u dit niet objectief zou vinden: u kan uw eigen staal zelf ook ergens laten analyseren...

5. Evaluatie:

Eventuele compensaties / probleemgevallen worden in juli in een commissie besproken, waarbij er naast de 2 vertegenwoordigers van de fabriek (kwaliteit en directie), ook wij als planters/afnemers met 2 aanwezig zullen zijn.

Scenario 2: problemen tijdens opslag

1. Afspraak maken:

Als teler neemt u per e-mail contact op met uw agronoom, om een afspraak te maken, en zet u de landbouwkundige dienst in cc (agro.fty@iscalsugar.be). De landbouwkundige bevestigt deze afspraak ook per mail. Het is belangrijk dat deze communicatie gebeurt per mail!

2. Monsterneming en klachtenformulier:

Tijdens het bezoek van de agronoom, of zijn vervanger, worden monsters genomen. Eén voor uzelf (diepvries of eigen onderzoek labo) en één voor de fabriek. Indien mogelijk wordt er zowel van goede als van slechte pulp stalen genomen. Het klachtenformulier wordt door de teler, samen met de agronoom, ingevuld. U geeft dit klachtenformulier niet gewoon mee, maar stuurt het zeker ook terug op via mail naar de adressen op het formulier. Ook ons bezorgt u deze mail via cocovlaams@gmail.com. Het vervolg van de procedure is dezelfde zoals beschreven in scenario 1. Merk op dat foto's nemen en de communicatie strikt per e-mail houden, voor uzelf en voor ons, van groot belang is!

Campagne 2025: rijke suikerbieten, maar rendement onder druk.

Loïs Penasse

De derde staalname bevestigt wat veel planters al in hun percelen zien: de droogte weegt op de opbrengsten. Twee weken na de tweede staalname is de groei beperkt gebleven, met slechts een paar extra tonnen in de resultaten.

Het watertekort remt de wortelontwikkeling af en stimuleert de plant om meer suiker aan te maken. De gemiddelde rijkheid bedraagt momenteel 18,5 °S, met uitschieters tot 21 °S in bepaalde stalen. Daartegenover blijven de tonnages achter. De huidige prognoses ramen de gemiddelde opbrengst op 98 ton/ha aan 17 °S. Als de droogte aanhoudt, mogen we rijkere maar minder volumineuze bieten verwachten. Toch zou de suikeropbrengst per hectare redelijk stabiel moeten blijven.

De startdata van de campagne zijn inmiddels bekend:

- Tienen opent op 15 september;
- Longchamps volgt een week later, op 22 september.

Zoals elk jaar vragen we aan de planters om strikt toe te zien op de veiligheids- en logistieke richtlijnen:

- Geen houtresten in de leveringen;
- Verplichte afdekking van bijproducten (pulp en bietenstaartjes);
- Draag steeds beschermende uitrusting bij het leveren.

Tot slot: er komt opnieuw een wedstrijd voor de grootste suikerbiet van het jaar. Planters die een bijzonder exemplaar op het veld of in hun hoop tegenkomen, mogen dat zeker doorgeven aan hun landbouwkundige.

We houden u verder op de hoogte via de nieuwsbrief en de komende edities van de Bietplanter.

Wanze klaar voor de nieuwe campagne: groot onderhoud achter de rug

Na een moeilijke bietencampagne in 2024, die werd gekenmerkt door talrijke technische problemen in de fabrieken, heeft de Tiense Suikerraffinaderij (TS) sterk ingezet op het onderhoud van haar installaties om de campagne van 2025 zo goed mogelijk voor te bereiden.

Loïs Penasse

Tijdens het bezoek aan de site van Wanze op 20 augustus konden de leden van de raad van bestuur van de Fédé-RT vaststellen hoeveel inspanningen er zijn geleverd om een vlotte opstart te verzekeren.

Gericht ingrijpen op kwetsbare punten

De technische verantwoordelijken van Wanze investeerden in meerdere strategische werven:

- **Raspen:** voortzetting van het renovatieproject om de kwaliteit van de snijdsels te garanderen.
- **Pers 1:** installatie van een nieuwe tandwielkast, motor en frequentiesturing om de betrouwbaarheid te verhogen.
- **Verdamping:** reiniging met waterstofperoxide van drie van de zeven verdampers, toevoeging van by-passes om snel te kunnen omleiden bij problemen, en vervanging van één warmtewisselaar.
- **Opwarming:** plaatsing van een extra verwarmers om de stabiliteit van het proces te verbeteren.
- **Ketel:** vervanging van 60 buizen.
- **Turbines:** nieuwe snelheidsregeling voor de stoomturbine, plus vervanging van twee turbines.

Deze werkzaamheden illustreren duidelijk de wil van TS om te leren uit de moeilijkheden van vorig jaar en de continuïteit van de productie te versterken.

Lessen trekken uit de vorige campagne

De campagne van 2024 maakte duidelijk welke gevolgen herhaalde technische stilstanden kunnen hebben, vooral in Longchamps, waar de leveringen van planters werden verstoord en de organisatie onder druk kwam te staan. In Wanze koos de directie er daarom voor om vooraf in te grijpen en de zwakke schakels in de productieketen te versterken, om kostelijke vertragingen tijdens de campagne te vermijden.

Een fabriek klaar om de bieten te ontvangen

De campagne in Wanze start op 22 september. Dankzij de uitgevoerde werken zou de fabriek de bieten onder goede omstandigheden moeten kunnen verwerken, met een betere operationele stabiliteit voor de planters. Deze inspanningen onderstrepen het belang van preventief onderhoud, dat dankzij regelmatige investeringen bijdraagt aan het behoud van de competitiviteit van de fabriek én aan een optimale verwerking van alle geleverde bieten.

Vragen? Die kan je vanaf nu stellen via een algemeen e-mailadres: verbondsuikerbieten@gmail.com

Wil je liever telefonisch afstemmen?

Dan kan je terecht bij:

- Erwin de Froidmont (0498 45 55 79) voor alle vragen rond uw contract of de prijs van de bieten.
- Frederik Vandermeulen (0475 80 49 87) voor info rond de levering van uw bieten.
- Mireille Debusscher (0479 90 95 07) voor alle info rond de participatie bij SOPABE-T.

Nieuwe voorzitter voor CoCo Haspengouw

Het Coördinatiecomité van Bietenplanters van Haspengouw (CoCo Haspengouw, de federatie die alle bietentelers vertegenwoordigt die leveren aan de Tiense Suikerraffinaderij) beleefde begin dit jaar een belangrijk moment: na acht jaar voorzitterschap gaf Jean-Paul Vanelderen de fakkel door aan Vincent Demanet. Samen blikken ze terug op hun traject, op de verwezenlijkingen van het CoCo en op de uitdagingen die de bietentelers in de regio te wachten staan.

Loïs Penasse

Kunnen jullie jezelf even voorstellen en jullie traject binnen CoCo Haspengouw toelichten?

Jean-Paul Vanelderen (JP): “Ik ben landbouwer in de regio Gintelom. Ik zetelde twaalf jaar in de raad van bestuur van CoCo Haspengouw, waarvan acht jaar als voorzitter. Ik volgde in 2017 Jean-Jo Rigo op, die zijn mandaat vroegtijdig neerlegde. Daarna voltooide ik zijn mandaat en deed ik nog twee volledige termijnen.”

Vincent Demanet (V): “Ik ben bietenteler in Chastre en al sinds begin 2010 betrokken bij CoCo Haspengouw, nog voor Jean-Paul. Mijn engagement in de bietensector begon in 1988 als afgevaardigde in de fabriek van Genappe. Na de sluiting in 2004 ging ik verder bij de FédéRT (de federatie van Franstalige telers die aan de Tiense Suikerraffinaderij leveren). Het was dan ook logisch om daarna bij CoCo aan te sluiten.”

Wat motiveerde jullie om jullie binnen dit comité te engageren?

V: “Het was een logische voortzetting van mijn syndicaal engagement. Wie actief is bij FédéRT, komt vanzelf bij CoCo Haspengouw terecht.”

JP: “Ik werd aangesproken omdat ik het Frans machtig ben, wat nuttig is in tweetalige structuren. Het was eigenlijk niet de bedoeling dat een Nederlandstalige voorzitter zou worden van CoCo Haspengouw, maar de omstandigheden hebben het zo bepaald.”

Jean-Paul, welke balans maak je op van je acht jaar voorzitterschap?

JP: “De bietensector wordt gekenmerkt door een grote

volatiliteit: prijsdalingen in 2006-2009, het einde van de quota in 2017, periodes van prijsstijgingen gevolgd door dalingen... Ik heb altijd geprobeerd om de eenheid binnen CoCo Haspengouw te behouden, zonder conflictstemming. Ik ben er ook trots op dat we het vertrouwen met de fabrikant hebben kunnen herstellen. Dat blijft een delicaat evenwicht: de belangen van de telers verdedigen en tegelijk rekening houden met de economische realiteit.”

“Ik heb altijd geprobeerd om de eenheid binnen CoCo Haspengouw te behouden, zonder conflictstemming. Ik ben er ook trots op dat we het vertrouwen met de fabrikant hebben kunnen herstellen.”

Jean-Paul Vanelderen

Vincent, welke accenten wil jij leggen in je voorzitterschap?

V: “Ik wil vooral het hechte teamgevoel dat Jean-Paul heeft opgebouwd behouden. Ondanks mijn handicap – ik begrijp Nederlands maar spreek het niet – hebben we nooit taalkundige spanningen gekend. Wat betreft de inhoudelijke prioriteiten: we willen proberen om de contractvoorwaarden voor telers te verbeteren, al zijn de

Vincent Demanet en Jean-Paul Vanelderen

onderhandelingsmarges beperkt door de economische context. Voor 2025 zijn de prijsvooruitzichten somber. Toch wil ik verder bouwen op het werk van Jean-Paul, want hij laat een mooie erfenis achter.”

Hoe verliep de overgang tussen jullie beiden?

JP: “We deelden al jaren alle belangrijke informatie. Beslissingen werden samen besproken en er was een volledig vertrouwen.”

V: “We werkten zes jaar intens samen en hadden nooit onenigheid. De overdracht verliep heel natuurlijk.”

Kun je een beslissing of project noemen dat het CoCo-gevoel typeert?

JP: “Het einde van de quota verstoorde het evenwicht en gaf meer macht aan de fabrikanten. Ondanks onze beperkte middelen zijn we er toch in geslaagd een interprofessioneel akkoord in stand te houden. Dat is iets bijzonders in de bietensector, want weinig andere teelten beschikken over zo’n structuur.”

V: “Ook al lost de gegarandeerde minimumprijs van 30 €/ton dit jaar niet alles op, het blijft een basis – en zo’n basis bestaat bij veel andere teelten niet.”

Hoe hebben jullie het beroep van bietenteler de afgelopen jaren zien evolueren?

V: “Het is een speculatief beroep geworden. Vandaag draait het meer om een economische en financiële rotatie dan om een agronomische. Op korte termijn is dat begrijpelijk, maar op lange termijn is dat onhoudbaar. Anders dan bij aardappelen, waar meerdere kopers zijn, is er in de bietensector vaak maar één afnemer.”

Wat zijn volgens jullie de grootste uitdagingen voor bietentelers?

JP: “De rendabiliteit van de teelt blijft de grootste uitdaging.”

V: “Daarbovenop komen de stijgende kosten, de afname van beschikbare gewasbeschermingsmiddelen, de toename van ziekten zoals cercospora en de almaar strengere milieuregels.”

Welke rol kan CoCo Haspengouw spelen in het aanpakken van die uitdagingen?

V: “Eerst en vooral verdedigen we de telers in de onderhandelingen met de suikerfabriek. Maar we zorgen ook voor samenhang en continuïteit tussen generaties. We moeten het vertrouwen van de fabrikant behouden, anders stellen we niks meer voor.”

JP: “Vertrouwen is een zeldzame munt: voor de teler merkbaar op de bankrekening, maar voor de syndicalist bouwt ze zich op in evenwicht met de fabrikant.”

“De biet, ook al is het niet meer de teelt van weleer, zal haar plaats blijven behouden.”

Vincent Demanet

Hoe kunnen we de opvolging verzekeren en jonge telers aanmoedigen om zich te engageren?

V: “Bij FédéRT is de vernieuwing goed bezig: de nieuwe leden zijn jonger dan 50 en zeer bekwaam. Dat stemt hoopvol.”

JP: “Bij het Verbond is de situatie moeilijker, vooral in bepaalde regio’s waar het lastig is om gemotiveerde kandidaten te vinden. Misschien moeten de statuten aangepast worden om de regionale spreiding van mandaten te versoepelen. Dat wordt een grote uitdaging: jonge telers aantrekken en opleiden om de toekomst van onze werking te verzekeren.”

Wat willen jullie de bietentelers in de regio vandaag meegeven?

JP: “Ik dank de telers voor het vertrouwen. Niet alle wensen zijn gerealiseerd, maar ik blijf geloven in de toekomst van de bietenteelt in België.”

V: “Ik deel dat optimisme: België blijft een van de beste bietenteeltregio’s van Europa. Maar we moeten spreiden en niet alles op één kaart zetten. De aardappel heeft dit jaar zijn grenzen getoond. De biet is niet meer wat ze vroeger was, maar blijft een vaste waarde.”

Tot slot: als jullie de essentie van CoCo Haspengouw in één woord moeten samenvatten, welk woord komt in jullie op?

JP: “Vertrouwen.”

V: “Continuïteit.”

Een woord van dank

Als secretaris van CoCo Haspengouw en Fédé-RT wil ik graag een bijzonder woord van dank richten aan Jean-Paul Vanelderen. Zijn blijvende inzet, beschikbaarheid en zin voor dialoog hebben niet alleen het comitéleven mee vormgegeven, maar ook mijn eigen traject beïnvloed.

Tijdens mijn eerste twee jaar binnen de bietensector heeft hij in belangrijke mate bijgedragen aan mijn begrip van de uitdagingen in deze sector. Door zijn ervaring gaf hij mij een waardevolle kijk op het beroep van plantersvertegenwoordiger.

Bedankt Jean-Paul, voor het gedeelde traject, en hopelijk tot binnenkort in de fabrieken!

– Loïs Penasse

MERCOSUR : Europa laat bietentelers opnieuw in de steek

Begin september gaf de Europese Commissie haar goedkeuring aan het vrijhandelsakkoord tussen de EU en de Mercosur-landen. De beslissing komt er na meer dan twintig jaar onderhandelen en wordt door veel Europese landbouwers gezien als een nieuwe klap voor hun sector. Voor de suikerbietentelers, die al onder druk staan door prijsvolatiliteit en steeds strengere regelgeving, is dit akkoord bijzonder onrustwekkend.

Isabelle Roelands

Geen kleine volumes

Het akkoord voorziet in de invoer van 190.000 ton suiker zonder invoerrechten — bijna gelijk aan de volledige jaarproductie van de suikerfabriek van Iscal Sugar in Fontenoy. Daarnaast wordt ook 8,2 miljoen hectoliter ethanol toegelaten, wat overeenkomt met de volledige Franse productie van bietenethanol.

Volgens de Europese Commissie zijn deze hoeveelheden verwaarloosbaar in verhouding tot de totale Europese productie. Maar voor de betrokken telers is elke ton ingevoerde suiker een ton die ze zelf niet meer kunnen produceren. Het effect op prijsdruk en marktevenwicht is reëel, zeker in combinatie met eerdere en toekomstige handelsakkoorden.

Oneerlijke spelregels zonder spiegelclausules

Een tweede fundamenteel probleem is de afwezigheid van spiegelclausules. Dit betekent dat geïmporteerde producten niet aan dezelfde eisen moeten voldoen als Europese producten. Suikerriet dat wordt geteeld met gewasbeschermingsmiddelen die in Europa verboden zijn, kan gewoon worden ingevoerd. Ook op vlak van arbeidsvoorwaarden en milieunormen is er geen gelijk speelveld.

Terwijl Europese boeren alles in het werk moeten stellen om duurzaam te telen, opent dit akkoord de deur voor goedkope import die aan veel minder regels is onderworpen. Deze vorm van concurrentie is niet eerlijk en ondermijnt de inspanningen van onze landbouwers.

Handelsakkoorden stapelen zich op

Het Mercosur-akkoord komt bovenop andere handelsverdragen die reeds zijn afgesloten of nog in de pijplijn zitten. Sommige daarvan bevatten eveneens quota voor suiker of ethanol. De opeenstapeling van zulke akkoorden creëert een structurele bedreiging voor de Belgische bietenteelt, die steeds moeilijker rendabel te houden is.

“De Europese Commissie zet onze telers in als ruilmiddel in haar geopolitieke strategieën,” zegt Hendrik Vandamme, voorzitter van de CBB.

Oproep tot politiek verzet

De CBB roept op tot politieke actie op alle niveaus.

“Hoe kun je van landbouwers verlangen dat ze vergroenen, terwijl je tegelijkertijd producten toelaat die niet aan die normen voldoen?”, vraagt Hendrik Vandamme zich af. “We vragen de Belgische regeringen en parlementsleden, net als de Europese verkozenen, om dit akkoord met alle mogelijke middelen tegen te houden.”

KONINKLIJK BELGISCH INSTITUUT TOT VERBETERING VAN DE BIET VZW
Molenstraat 45, B-3300 Tienen—info@kbivb.be—www.irbab-kbivb.be

De suikerbiet en haar teelttechniek

SBR/RTD: zo herken je deze ziekten

Nieuwe plagen en ziekten duiken regelmatig op in de landbouw en de suikerbiet vormt daarop geen uitzondering. In onze buurlanden gaat er immers veel aandacht uit naar SBR/RTD. Deze ziekten veroorzaken aanzienlijke opbrengstverliezen en het is van essentieel belang dat ook België zich hiermee bezighoudt, om zo goed mogelijk voorbereid te zijn mocht deze ziekten in onze regio's opdagen.

Wat is SBR?

In werkelijkheid wordt het woord SBR (afkorting voor *Syndrome des Basses Richesses*) vaak gebruikt als het over de twee ziekten gaat. Achter dit woord gaan dus zowel SBR (veroorzaakt door *Candidatus Arsenophonus phytopathogenicus*) als RTD (*Rubbery Taproot Disease*, veroorzaakt door *Candidatus Phytoplasma solani*) schuil. Deze worden vaak met elkaar verward omdat hun biologie en symptomen sterk op elkaar lijken. Het gaat in feite om bacteriële ziekten die worden overgedragen door cicaden, zui-gende, stekende insecten. De vergelijking kan gemaakt worden met de beter bekende virale vergelingsziekte: bij vergelingsziekte is de vector een bladluis, terwijl dit bij SBR een glasvleugelcicade is. De bladluis brengt virussen over, terwijl de glasvleugelcicaden in dit geval bacteriën overbrengen. Let wel, er bestaan veel verschillende cicaden, maar slechts enkele (waaronder *Pentastiridius leporinus*) zijn vectoren van SBR/RTD.

Figuur 1: Veld aangetast door SBR.

Eigenlijk is SBR niet zo heel 'nieuw'. Het werd voor het eerst waargenomen in Frankrijk (in Bourgondië en Franche-Comté) in 1991, vandaar ook de Franse naam *Syndrome des Basses Ri-*

chesses. SBR bleef vrij beperkt in Frankrijk (momenteel nog terug te vinden in de Elzas), maar kent de laatste jaren een sterke uitbreiding, vooral in Duitsland en Zwitserland. In Duitsland zijn meer dan 50.000 ha getroffen.

Wat zijn de symptomen van deze ziekten?

SBR (*Syndrome Basses Richesses*)

De symptomen verschijnen vanaf het begin van de herfst (eind augustus – begin september), 2 tot 4 maanden na de besmetting van de bieten op het veld. Op bladniveau ziet men een vergeling van de oudere bladeren en een sterke productie van jonge, lancetvormige en asymmetrische bladeren.

Figuur 2: Bladsymptomen gerelateerd aan SBR. Geelverkleuring van de oudste bladeren. Intense productie van jonge, lancetvormige en asymmetrische bladeren.

Figuur 3: Jonge bietenbladeren. Links: lancetvormige en asymmetrische bladeren van een biet aangetast door SBR, en rechts: jonge bladeren van een gezonde biet. (Bron: ITB)

Op wortelniveau ziet men een zwartverkleuring van de vaatbundels van de wortel.

Figuur 4: Wortelsymptomen gerelateerd aan SBR: bruine vaatbundels.

RTD (*Rubbery Taproot Disease*)

Net zoals bij SBR verschijnen de symptomen vanaf het begin van de herfst (eind augustus – begin september). Op bladniveau wordt de *Rubbery Taproot Disease* gekenmerkt door een vergeling van de oudere bladeren, verwelking van de plant gevolgd door necrose van de bladeren, beginnend bij de oudste. In tegenstelling tot SBR wordt de wortel zacht (ook in afwezigheid van droogte) en rubberachtig. De wortelpunt buigt maar breekt niet. Er treedt geen zwartverkleuring van de vaatbundels in de wortel op.

Figuur 5: Wortelsymptomen van RTD: rubberachtige wortel.

Wat zijn de opbrengstverliezen?

De opbrengstverliezen kunnen zeer groot zijn. Beide ziekten hebben invloed op zowel de wortelopbrengst als het suikergehalte, maar zoals de naam al aangeeft, heeft SBR een grotere impact op het suikergehalte, terwijl RTD vooral de wortelopbrengst beïnvloedt.

Wat wordt er in België gedaan?

Hoewel SBR/RTD nog niet in België is vastgesteld, volgt het KBIVB de voortgang van deze ziekte nauwgezet op in samenwerking met de buurlanden. Vorig jaar is een monitoring gestart om de eerste cicadenvluchten in ons land te detecteren. Uiteraard volgt het KBIVB ook nauwgezet het onderzoek en de bestrijdingsmethoden in andere landen om dit zo goed mogelijk aan te pakken. Dit jaar werden 16 velden gevolgd om de aankomst van cicaden te monitoren met behulp van plakvallen.

Figuur 6: Vallen om glasvleugelcicaden in de bietvelden te vangen.

Het KBIVB stelt ook protocollen op in het laboratorium om deze ziekten te kunnen detecteren in bietenmonsters. Het doel is dus zowel om de aankomst van de problematische cicaden in onze regio's te detecteren als om de ziekten zelf op te sporen.

Wat te doen bij twijfel?

Als u verdachte symptomen opmerkt zoals beschreven in dit artikel, neem dan contact op met het KBIVB — André Wauters (a.wauters@kbivb.be / 0496/55.75.08) of met de landbouwkundige van uw suikerfabriek.

“De bietentelers vandaag verdedigen, is de biet van morgen verzekeren.”

Ervaren landbouwer, al jarenlang syndicaal actief en voormalig bestuurder van een van de grootste zuivelcoöperaties van het land: Kris D’Haemer werd in 2025 verkozen tot voorzitter van de Fédé-RT. Op 61-jarige leeftijd volgt hij Vincent Demanet op in een moeilijke context voor de bietentelers, gekenmerkt door economische druk, onzekerheid rond regelgeving en de zoektocht naar rendabiliteit. Een gesprek met een gepassioneerde en lucide man, die sterk gelooft in samenwerking en de toekomst.

Loïs Penasse en Isabelle Roelandts

Biografie

Kris D’Haemer woont in Bassilly, in Henegouwen. Hij is de zoon van landbouwers uit Vlaanderen die zich in de jaren 1950 in Wallonië zijn komen vestigen. Hij groeide op op een gemengd landbouwbedrijf, wat in die tijd de norm was in de regio. Na een economische humaniora en een graaduaat landbouw nam hij een deel van het familiebedrijf over, dat hij vandaag runt samen met zijn twee zonen. Hun bedrijf is nog steeds gemengd: melkvee en akkerbouw (suikerbieten, cichorei, aardappelen, maïs, granen...). Daarnaast leidt hij een loonwerkbedrijf en een firma gespecialiseerd in de aan- en verkoop van stro en hooi. Hij is van jongs af aan sterk betrokken bij de verdediging van de landbouwsector. Zo maakte hij tien jaar lang deel uit van het syndicaal directiecomité van de FWA (Waalse landbouworganisatie) en zat hij meer dan 20 jaar in de raad van bestuur van Milcobel, toen de grootste Belgische zuivelcoöperatie, waarvan hij ook ondervoorzitter en voorzitter van het auditcomité was. Die ervaring stelt hij nu ten dienste van de bietentelers.

U bent al lang actief in de landbouwwereld. Waarom dit nieuwe engagement bij de Fédé-RT?

Toen mijn mandaten bij Milcobel afliepen, wilde ik mij engageren in een andere tak van de sector die ik goed ken: de akkerbouw. Ik heb altijd suikerbieten geteeld, het is een belangrijke teelt voor ons. Dus begon ik vergaderingen van de Fédé-RT bij te wonen en raakte ik er steeds meer bij betrokken. Ik vond er een nieuwe manier om landbouwers te verdedigen, in een sector die me nauw aan het hart ligt. Voor mij is dat engagement vanzelfsprekend: sommigen doen aan sport, anderen aan politiek, ik verdedig de boeren.

U was erg betrokken bij Milcobel. Wat neemt u daaruit mee?

Milcobel is de grootste Belgische zuivelcoöperatie. Ze verenigt duizenden producenten en beheert de hele keten: van melk tot afgewerkte producten. Ik zat er 23 jaar in de raad van bestuur, waarvan meerdere jaren als ondervoorzitter. Daar heb ik geleerd om te onderhandelen, om complexe dossiers te beheren, om de belangen van landbouwers te verdedigen binnen logge structuren, soms tegenover industriële of commerciële logica. Alle vergaderingen vonden plaats in Antwerpen, in het Nederlands. Daardoor heb ik mijn Nederlands kunnen verbeteren, wat vandaag een waardevol voordeel is om te kunnen overleggen met onze Vlaamse collega’s.

Wat zijn vandaag de grote uitdagingen voor de Fédé-RT?

Er zijn er veel. De meest dringende is de rendabiliteit. De wereldsuikerprijs, geopolitiek, klimaat... dat ligt buiten onze controle. Maar de Fédé-RT moet handelen waar ze wél vat op heeft: de onderhandelingen met TS, de contracten, de prijs die aan de telers betaald wordt. We moeten druk blijven uitoefenen opdat de fabrieken goed blijven functioneren, investeren in modernisering en een gegarandeerde minimumprijs kunnen bieden.

Een andere grote uitdaging is het geleidelijke wegvallen van gewasbeschermingsmiddelen, zonder dat er haalbare alternatieven zijn. Als verboden

producten niet vervangen worden, komt de volledige bietenteelt in het gedrang. Waar nodig moeten we in staat zijn om nauw samen te werken met het KBIVB, de TS, politieke besluitvormers en andere landbouworganisaties.

En op langere termijn, welke doelstellingen stelt u zich als voorzitter?

Mijn voornaamste doel is bij te dragen aan het voortbestaan van de bietenteelt in België. Dat vraagt een diepgaande, gezamenlijke inzet over meerdere jaren. De Fédé-RT kan dat niet alleen: we moeten synergieën opbouwen met andere actoren – vakbonden, onderzoeksinstituten, overheidsinstellingen en natuurlijk de Tiense Suikerraffinaderij. We moeten samen optrekken. Als er dialoog is, dan boeken we vooruitgang – zelfs als de onderhandelingen moeizaam verlopen.

Ik wil ook meer transparantie en betere informatiedoorstroming realiseren. Elk bestuurslid van de Fédé-RT moet ambassadeur zijn van onze zaak, ook naar buiten toe, en verslag uitbrengen aan het bestuursorgaan. Ik hoop dat we aan het eind van mijn mandaat kunnen zeggen dat we samen op een evenwichtige manier vooruitgang hebben geboekt, als een goede huisvader.

Wat is volgens u de kracht van de bietensector in België?

Bieten zijn een teelt met veel troeven. Ze zorgen voor een goede bodemstructuur, leggen koolstof vast en passen perfect in een rotatiesysteem. België heeft bovendien een ideaal klimaat om suikerbieten te telen, met een goede opbrengststabiliteit. In vergelijking met andere landen, waar ziektes of klimatologische onzekerheden meer impact hebben, hebben wij een voorsprong. Belgische telers zijn technisch sterk, goed opgeleid en staan open voor innovatie. Dankzij het KBIVB en andere onderzoeksinstituten is het onderzoek hier stevig verankerd — en dat moet zo blijven.

Welke rol ziet u weggelegd voor de Fédé-RT in deze dynamiek?

De Fédé-RT moet een brug blijven vormen tussen het veld, het onderzoek en de verwerking. Dat betekent: de telers goed vertegenwoordigen in onderhandelingen, maar ook informeren, sensibiliseren en voorstellen doen. We organiseren al regelmatig infosessies, maar er is nog ruimte om de technische vooruitgang of nieuwe regelgeving beter door te geven. Ook dat is verdediging van de bietenteelt.

Hoe zou u zichzelf beschrijven buiten uw professionele engagementen?

Ik kom uit een groot gezin: op één uitzondering na zijn we met z'n zeven allemaal actief in de landbouw. Ik ben een nieuwsgierig en open persoon. Ik hou van gesprekken, uitwisseling en leren, ook buiten de landbouwwereld. Mijn echtgenote Nathalie is journaliste en organiseert evenementen – onze gesprekken zijn vaak verrijkend. En ik ontmoet graag andere boeren, zowel in Wallonië als in Vlaanderen. Dat geeft me energie, het is bijna een hobby op zich.

Een laatste woord voor jonge landbouwers?

Blijf hoopvol. Ook al zijn sommige jaren moeilijk en schommelen de prijzen, het is belangrijk een langetermijnvisie te behouden. Zet niet alles op één kaart, maar geloof ook in sterke ketens zoals die van de suikerbiet, die nog veel troeven heeft. Vroeger gaf de bietenteelt ons geloofwaardigheid bij banken, naast de melkproductie. En blijf jezelf in vraag stellen, ook als het goed gaat — dat is hoe je vooruitgaat.

Dina Degryse versterkt het team van de CBB

Dina Degryse is afkomstig uit Londerzeel (Vlaams-Brabant) en behaalde in juni haar diploma van industrieel ingenieur landbouw aan de UGent, met afstudeer richting plantaardige en dierlijke productie. Hoewel ze zelf geen landbouwachtergrond heeft, koos ze al in haar tweede bachelorjaar bewust voor de richting landbouw. Wat begon als een interesse, groeide uit tot een echte passie voor de sector.

Wat haar bijzonder aanspreekt bij de CBB, is de belangenverdediging van de boeren. Die missie vormt de kern van de organisatie en is iets wat ze actief wil ondersteunen. Tijdens de bietencampagne ligt voor haar het hart van die werking bij de receptie. Buiten de campagne wil ze zich verder verdiepen in duurzaamheidsthema's. Onderwerpen als erosie, bemesting en fytosanitaire uitdagingen, die ze tijdens haar studies van nabij opvolgde voor de brede landbouwsector, wil ze nu meer toespitsen op de suikerbietenteelt. Op die manier wil ze bijdragen aan een duurzame toekomst voor de sector.

In haar vrije tijd is Dina graag creatief bezig met breien, neemt ze deel aan sociale activiteiten en geniet ze volop van het buitenleven – zeker als de zon schijnt is ze helemaal in haar element. Met diezelfde energie kijkt ze ernaar uit om dit jaar samen met Pascale Tychon de werking als inspectrice bij de CBB te ondersteunen, en die taak vanaf volgend jaar zelfstandig op te nemen.

Nordzucker investeert in biogas

Vanaf deze campagne zal in de Deense fabrieken van Nordzucker voor het eerst biogas uit bietenpulp worden gebruikt om energie op te wekken. Dat moet op termijn het gebruik van aardgas als fossiele brandstof vervangen en geleidelijk de CO₂-uitstoot verminderen. Nordzucker, na Südzucker de tweede grootste suikerproducent van Duitsland, heeft fabrieken in Duitsland, Denemarken, Finland, Litouwen, Polen, Zweden en Slowakije. De bietencampagne ging op 3 september van start met de verwerking van biologische bieten in de vestigingen van Schladen (Duitsland) en Nykøbing (Denemarken). De campagne loopt naar verwachting tot half januari. De oogstvooruitzichten zijn goed, ondanks de dreiging van het syndroom basse richesse (SBR) in bepaalde regio's.

Verenigd Koninkrijk: sluiting van bio-ethanolfabriek in Hull

Het Britse concern ABF (Associated British Foods), eigenaar van British Sugar, heeft aangekondigd dat het zijn bio-ethanolfabriek Viverno sluit. Deze installatie kon tot 420 miljoen liter biobrandstoffen produceren. Volgens ABF kwam de commerciële levensvatbaarheid van Viverno onder druk te staan door het Britse beleid dat buitenlandse producenten bevoordeelt. Eind mei besliste de Britse regering immers om de invoerrechten op Amerikaanse ethanol af te schaffen. In dat licht en gezien de financiële verliezen die al waren opgelopen, was de sluiting van de fabriek onvermijdelijk.

Vrijhandelsovereenkomst tussen India en VK stemt Britse suikersector tevreden

Op 24 juli hebben het Verenigd Koninkrijk en India een vrijhandelsovereenkomst ondertekend, meer dan drie jaar na de start van de onderhandelingen. Volgens de Britse landbouworganisatie NFU beschermt het akkoord de meest gevoelige landbouwsectoren, waaronder die van suiker. Zo blijven de invoerrechten op suiker, kip, eieren en varkensvlees behouden en blijven ook de Britse voedselnormen gegarandeerd.

Alarmerende toestand in Poolse suikerindustrie

Volgens de Poolse krant Gazeta Wyborcza verkeren de Poolse suikerfabrieken in zwaar weer. Om plaats te maken in de opslagruimtes voor de nieuwe campagne, zijn ze genooddaakt om de suiker van vorig jaar onder de productiekost te verkopen. De productie van een kilogram suiker kost 2,5 PLN (0,59 €), terwijl die in de winkel slechts 1,49 PLN (0,35 €) kost. Die prijs ligt ver onder de kost van productie en distributie, wat leidt tot een risico op marktfalen en boerenprotest.

Wereldmarkt 2025/26: terug naar evenwicht

Na begin juli onder de grens van 400 €/ton te zijn gezakt, herstelde de wereldmarktprijs voor witte suiker zich in de loop van augustus licht tot ongeveer 415 €/ton.

Martine Moyart

Voor het lopende campagnejaar 2024-2025 (oktober 2024 – september 2025) wordt door S&P een aanzienlijk wereldwijd tekort van 4,2 miljoen ton voorspeld. Dat tekort is vooral te wijten aan de slechte Indiase oogst, die naar verwachting zakt tot 26,4 miljoen ton, tegenover 32,2 miljoen ton vorig seizoen (2023/24). Tegen eind september zullen de wereldwijde suikerreserves erg laag zijn: ze dekken nog slechts 36 % van de jaarlijkse consumptie, ofwel minder dan vier maanden. Dat is het laagste niveau in tien jaar.

Waarom stijgen de prijzen dan niet? Ondanks dat tekort blijft de prijsevolutie voorlopig beperkt. De markt heeft namelijk al geanticipeerd op een grotere Braziliaanse productie en op een gedeeltelijk herstel in India voor 2025/26. Volgens ISMA (Indiase Suikerfabriekenvereniging) zal de Indiase suikerproductie in 2025/26 stijgen met 18 % tot 31,9 miljoen ton, wat het land opnieuw in staat zou stellen 2 miljoen ton te exporteren.

Volgens de ISO (Internationale Suikerorganisatie) zal de wereldproductie van suiker in 2025/26 gelijk zijn aan de wereldconsumptie, waardoor het markt-evenwicht opnieuw hersteld zou worden.

Europese markt houdt stand

De gemiddelde prijs af fabriek voor termijn-verkopen (levering op meer dan een jaar) van witte suiker in de EU bedroeg in juni 2025: 536 €/ton, tegenover 540 €/ton in mei, dus een lichte daling van 4 €/ton. Dat de prijzen relatief stabiel blijven in de EU, is te danken aan:

- lage suiker-voorraden in de EU,
- afname van het bietenteeltareaal,

- beperkingen op de invoer van Oekraïense suiker.

De prijzen bleven stabiel in Noord- en Oost-Europa, maar stegen in het zuiden. In onze regio (België, Frankrijk, Nederland en Duitsland) daalde de prijs met 6 €/ton tussen mei en juni:

- Regio 1 (Noord & Oost-EU: 537 €/ton (538 €/ton in mei 2025)
- Regio 2 (BE, FR, NL, DE): 524 €/ton (530 €/ton in mei 2025)
- Regio 3 (Zuid-EU): 622 €/ton (608 €/ton in mei 2025)

Opbrengstvooruitzichten suikerbieten (t/ha)
(Bron: Mars bulletin Vol.33 nr. 7 (2025))

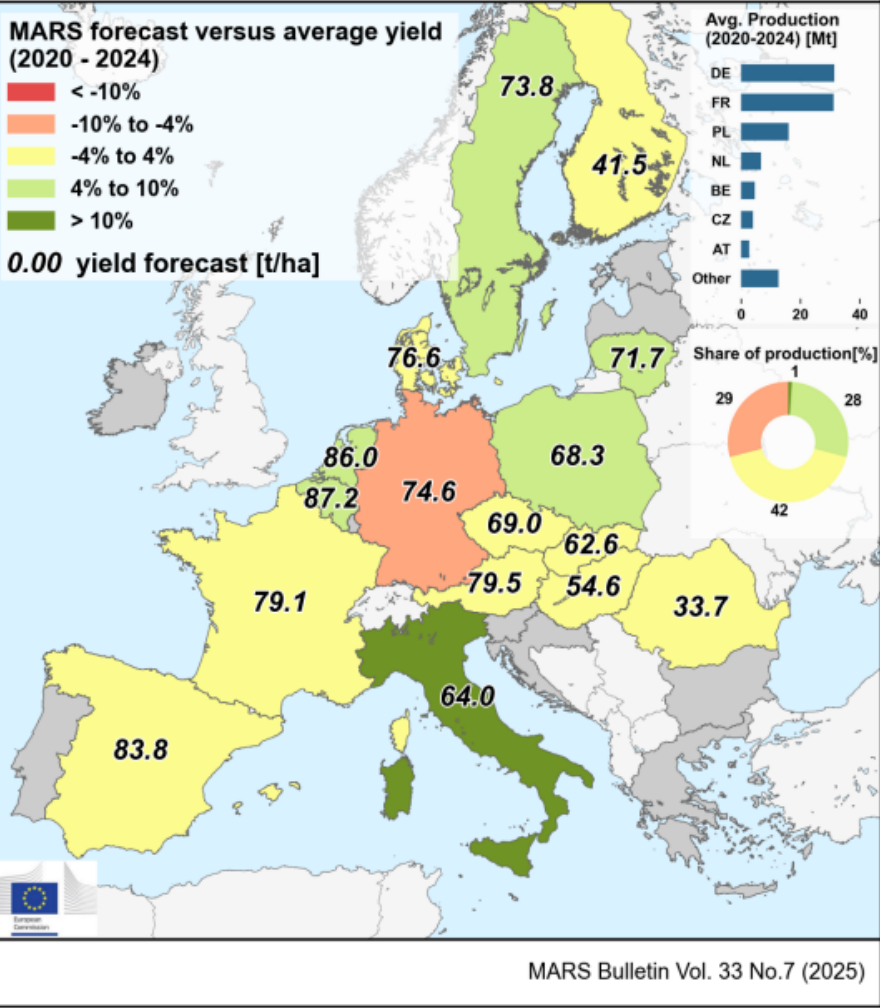
Land	2024	Schatting op 16/8/25	% 25/24
EU		74,6	
Oostenrijk	79,9	79,5	-1
België	75,4	87,2	+16
Tsjechië	69,6	69	-1
Duitsland	83,9	74,6	-11
Denemarken	77	76,6	-1
Spanje	83,6	83,8	+0
Finland	47,6	41,5	-13
Frankrijk	79,1	79,1	+0
Hongarije	50,5	54,6	+8
Italië		64	
Litouwen	69,9	71,7	+3
Nederland	75,5	86	+14
Polen	66,4	68,3	+3
Roemenië	33,5	33,7	+1
Zweden	74,4	73,8	-1
Slovakije	59	62,6	+6

Vooruitzichten voor de bietenoogst in de EU

Volgens het MARS-bulletin van 25 augustus 2025 (EU-dienst voor gewasmonitoring) blijven de gemiddelde EU-opbrengstverwachtingen voor suikerbieten op 74,6 ton/ha. Dat is +1 % t.o.v. het vijfjarig gemiddelde. Vooral in België (+16 %) en Nederland (+14 %) worden hogere opbrengsten verwacht dan in 2023/24. Ook Polen (+8 %) en Slowakije (+6 %) noteren stijgingen. Duitsland daarentegen verwacht een daling van -11 %.

Ondanks de hogere opbrengst per hectare, zal de dalende teeltoppervlakte waarschijnlijk toch zorgen voor een lagere totale EU-productie in 2025, wat de verkoopprijzen op de EU-markt kan ondersteunen.

Sugar beet - yield forecast 2025

Terugblik op de Beurs van Libramont 2025: iedereen betrokken, iedereen mee aan zet

De Beurs van Libramont 2025 bevestigde opnieuw haar status als dé ontmoetingsplek voor de landbouw- en plattelandsgemeenschap. Deze 89ste editie stond in het teken van het thema “Onze landbouw: iedereen betrokken, iedereen mee aan zet!” en bracht bijna 200.000 bezoekers samen rond een gemeenschappelijk doel: bouwen aan een duurzame voeding, met respect voor mens, dier en milieu.

Loïs Penasse

One Health-paviljoen: bewustmaking centraal

In het hart van de beurs verenigde het One Health-paviljoen tal van geëngageerde spelers uit zowel de plantaardige als de dierlijke sector. Het initiatief kwam tot stand dankzij de samenwerking tussen het Platform Plantengezondheid en het Platform Dierengezondheid en onderstreepte dat de gezondheid van planten, dieren en mensen onlosmakelijk met elkaar verbonden is. Met de steun van institutionele partners kregen bezoekers inzicht in de initiatieven die bijdragen aan een gezonde, veilige en duurzame voeding.

Van zaadje tot bord

Op de stand van het Platform Plantengezondheid konden jong en oud een speels en leerrijk parcours volgen langs de sleutelmomenten in de landbouwproductie. Van

bodemkwaliteit en gewasgezondheid tot traceerbaarheid: het parcours toonde hoe elk onderdeel van de voedselketen een cruciale rol speelt.

Als afsluiter werden de deelnemers getraakteerd op een pannenkoek – een warm en symbolisch gebaar, dat benadrukte dat landbouw bovenal een verhaal is van samenwerking en solidariteit, van op het veld tot op het bord. Dit jaar werden bijna 10.000 pannenkoeken uitgedeeld, een bewijs van het succes van de stand en de interesse van het publiek in de uitdagingen binnen de landbouw.

Partners maken het verschil

Het succes van de stand is ook te danken aan de actieve inzet van de partners: Tiense Suikerraffinaderij, Iscal Sugar, Belplant, Belfertil, Vegaplan, Agro-Service, Fegra, Slim in de tuin en de CBB. Hun aanwezigheid en animaties droegen bij aan de promotie van een innovatieve, verant-

woorde en lokaal verankerde landbouw. Een editie in het teken van samenwerking. In het kader van het Internationaal Jaar van de Coöperaties 2025 zette de beurs sterk in op de belangrijke rol van samenwerking in de toekomst van de landbouwsector. Het Platform Plantengezondheid sloot hier perfect bij aan door te benadrukken dat iedereen – van landbouwer tot consument, van verwerker tot beleidsmaker – een rol te spelen heeft in het vormgeven van de voeding van morgen.

Kortom, een sterke collectieve betrokkenheid

Met duizenden bezoekers die hun kennis kwamen testen, in dialoog gingen en zich verdiepten in de thema’s rond plantaardige gezondheid, bevestigde het Platform Plantengezondheid opnieuw zijn rol als referentieplek op de Beurs van Libramont. De editie van 2025 zal herinnerd worden als een evenement vol hartelijkheid, betrokkenheid en gedeelde trots van al wie zich – op zijn of haar manier – inzet voor een duurzame en veerkrachtige landbouw.

Betteraviers belges – Belgische bietentelers

Maandblad van de Confederatie van de Belgische Bietenplanters vzw

Anspachlaan 111 / 10 • 1000 Brussel

T. 02 513 68 98 • F. 02 512 19 88 • www.cbb.be • lebetteravier@cbb.be • Twitter: @cbb_nl

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever: Hendrik Vandamme, Voorzitter CBB

Uitgave en publiciteit: Isabelle Roelandts - Martine Moyart

Verantwoordelijke voor de suikerbietetechniek: KBIVB Tienen

Druk: Antilope De Bie

Jaarabonnement: België € 24,00 • EU-land € 44,00 • Niet EU-land € 54,00

IBAN BE 70 1031 0384 3925 • BTW BE 0445.069.157